

**ה"ת 6347/06 - מדינת ישראל, רשות המיסים-מע"מ: היחידה
 המשפטית לתיקים מיוחדים נגד גروسמן (י.א.) בע"מ**

בית משפט השלום הראשון לצ'ין

ה"ת 16-06-6347 מדינת ישראל וacho נ' גROSMAN ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט אייל כהן	מבקשים	1. מדינת ישראל
		2. רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים
נגד		גROSMAN (י.א.) בע"מ
	משיבה 2	

החלטה בעניינה של משיבה 2

הבקשה

בפני בקשה להארכת תוקף החזקת תפיסים שנתפסו על ידי המבוקשת, למשך 180 ימים נוספים, החל מיום 17.12.17 מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, יחד עם סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנתือน, התש"ס - 2000.

נגד המשיבה- חברה בע"מ - וחסודים נוספים, מתנהלת מזה עת ארוכה חקירה ע"י משטרת ישראל ומחלקה חקירות מכס ומע"מ חיפה, בגין חשד לביצוע עבירות מס, מרמה והלבנתือน, בהיקף העולה כדי עשרות מיליון ₪. במסגרת החקירה נתפס רכוש מכוח צווי תפיסה, שתוקפם הוארך מעט לעת.

התפוסים מושא הבקשה הם:

א. שלשה רכבים (- מס' ג.מ.וו מ.ר. 8032711; רכב שברולט מ.ר. 6209878 ו- רכב מאודה מ.ר. 7507268 - להלן: "הרכבים"), אשר שווים העדכני המוערך הוא 392,000 ₪ לערך). על הרכבים הוטל עיקול ברישום.

ב. יתרת הזכות בחשבון המשיבה, על סך של 243,000 ₪ לערך, המצוייה בبنין המזרחי, סניף 439 ח-ג מס' 177550.

ג. המחזאות ע"ש צד ג' בסך 3,870,320 ₪ התפוסים ומופקדים בחשבון האפוטרופוס הכללי. צוין כי כולל

עמוד 1

המchargeות הופקדו בחשבונן קרטן החלטת ההחלטה באנטרכטוס הכללי והכנס הרשמי. כובדו 36 בסך כולל של 1,712,810 ₪ ואילו 13 המchargeות בסך כולל 2,157,510 ₪, חוללו.

נתונים אלה נסמכים על המסמך במ/3 אך אוסיף הערת הסטייגות מסויימת באשר למידת דיווקם, שכן הוצגו נתונים דומים עד כדי זהות עובר למתן ההחלטה הקודמת.

רקע מתבקש להבנת טיעוני הצדדים

בטרם אשטח את עדמות הצדדים והנסיבות להכרעתו, אין מנוס ממתן רקע מתבקש לבקשתה, כלהלן.

לאחר הגשת הבקשה השלישית להערכת תוקף החזקת התפוסים, ועוד לפני ההחלטה דיוון בה, נודע למבקר כי המשיבה הייתה מצויה בהליך פירוק וכי ביום 21.5.17 "חוסלה". המבוקשת פנתה לבית משפט זה בבקשתה למתן הוראות, במסגרת עתירה להעברת הזכות בחשבונו הבנק ע"ש המשיבה, לטובה קרטן החלטות, כמו גם לתפיסת הרכבים בפועל והסמכת ייחdet ההחלטה לפעול למכירתם, וכל בכפוף להחלטה בבקשתה להערכת התפוסים בשלישית.

הובחר כי ביום 8.5.16 ניתן צו פירוק נגד המשיבה בעקבות בקשה פירוק אשר הוגש ע"י עובדייה. במסגרת צו הפירוק מונה מנהל מיוחד לביקורת תביעות החוב של העובדים. ביום 21.5.17 ניתן כאמור צו לחיסול המשיבה. ביום 4.7.17 הוגש ע"י כהן"ר, במסגרת תיק הפירוק, בקשה להחיה את המשיבה. ביום 5.7.17 ניתן ע"י בית המשפט המוחזק בתל אביב (תיק פר"ק 16-02-18767) צו המורה על החיה את המשיבה ומינוי עוז"ד אינסל כמנפק המשיבה (**להלן: "המנפק"**).

במסגרת הדיון בבקשתה השלישית להערכת תוקף החזקת התפוסים, הורה כב' השופט מלמד לייחdet ההחלטה להעביר חוות דעת באשר למצוות של המשיבה. לאחר דיון וקבלת עדמות כלל הנוגעים בדבר, ניתנה ביום 19.9.17 ההחלטה מפורטת ומנותקת ע"י כב' השופט מלמד (**להלן גם: "ההחלטה הקודמת"**). בהחלטה זו נקבע, בין היתר, כי קיימת תשתיית ראייתית לכ准确性 לפיה המשיבה "הוקמה בחתא" וכי כל מטרתה הייתה לסייע בידי מшиб 1 לבצע עבודות פליליות. בהतבסס על החלטות קודמות, כמו גם חומר שהוצע בפנוי, קבע כב' השופט מלמד כי קיומה של תשתיית ראייתית לכ准确性 לחובת המשיבה אינו ניתן בחלוקת. עוד נקבע כי המשיבה ביצעה לכ准确性 עבודות בסך עשרות מיליון ₪ וכי סך כלל התפוסים מסתכם בכ- 5 מיליון ₪.

בשל כלל הנזקים שפורטו בהחלטה, מצא כב' השופט מלמד כי בבקשת המבוקשת מידיתית והורה על הערכת תוקף החזקת כלל התפוסים - 180 ימים.

בחילקה הנוסף של ההחלטה הנ"ל, נבחנה בבקשת המבוקשת למתן חוות באשר לרכיבים. סלע המחלוקת בין הצדדים נעוץ היה בשאלת האם הגורם שיפעל למימוש נכסיו המשיבה היא המפרק, או שמא ייחdet ההחלטה מטעם האנטרכטוס הכללי.

הובחר כי הרכב המازדה לא נתפס מעולם, פיזית, בידי המבקרת. באשר לשניהם האחרים הורה בית משפט זה עוד בינוואר 2016 על שחרורם בתנאים שככלו ערבותות, הפקודות ואיסורי דיספויזציה, לידי משיב 1. בהמשך, בשל סירוב חברות הביטוח לרשום שעבוד לטובת המדינה, לאור קיומו של שעבוד לטובת בנק לאומי, קיבל בית המשפט את בקשת משיב 1 לפטרו מרישום השעבוד כאמור. בערר שהוגש, בין היתר על אותה החלטה, קבע בית המשפט המוחזוי כי הרכבים יושבו לידיו משיב 1 ללא תנאי נוסף. רישום עיקול הרכבים במשרד הרישי נותר על כנו ומעולם לא בוטל.

אין חולק כי משיב 1 עושה שימוש ברכבים מאז שחזרו ושייעודם וכי השעבוד אשר רבע עליהם, לטובת בנק לאומי, הוסר, לאחר שימוש 1 עמד בהחזר תשלומי ההלוואה בגנים. משכך, לכל המאוחר מפברואר 2016, ניתן למשיב 1 היתר להשתמש ברכבי המשיבה, בכפוף לרישום עיקול לטובת המדינה, ולא כל הפקודה כספית- מצב הנמשך עד היום. נקבע כי אלמלא פירוקה של המשיבה, חיסולה והחיהיתה מחדש, לא הייתה המבקרת פועלת כדי למנוע משיב 1 להמשיך ולעשות שימוש ברכבים. לאור האמור דחה כב' השופט מלמד את בקשת המבקרת להעביר את הרכבים לחזקתה. עוד ציין כי משכך, אין צורך להכיר בעדרם זהות הגורם שיפעל למימוש הרכבים. בסיפה הה轺לה צוין כי אין בה כדי להכיר בשאלת הזכות לשימוש ולהחזקה ברכבים וכי חזקה על המפרק כי ככל שבפיו טענות נגד משיב 1, יפעל בהתאם, כחלק מתפקידו.

עוד צוין בה轺לה הקודמת, כי חשבון הבנק והמחאות נתפסו ע"י המבקרת חודשים ארוכים לפני מונחת המפרק למשיבה וכי המפרק הסכים כי יתרת הזכויות בחשבון המשיבה בבנק המזרחי, תעבור ליחידת החילוט. נקבע כי בשים לב למאמרי הגביה של היחידה לחילוט ובשים לב להעדפת המחוקק את האינטראס הציבורית במאבק בהלבנת הון על אינטראסים המוגנים במשפט הפרטי, יש להעדיף את טיפולה של המדינה במימוש המוחאות שחוללו, על פני הנושאים בהליך הפירוק.

הנה כי כן, מצא בית המשפט בה轺לה הקודמת להורות על הארצת תוקף צווי התפיסה בכלל התפוסים, למשך 180 ימים; דחה את בקשת המבקרת להעביר את הרכבים לידי, בציינו כי אין הוא מכיר בעדרם זהות הגורם שיממשם; הורה על העברת הכספיים לידי קרן החילוט והורה ליחידת החילוט לפעול לגביית המוחאות שחוללו.

טייעוני הצדדים

בקשת המבקרת להארצת תוקף נסמכת על טענתה המרכזית, לפיה החקירה מצויה בשירות האחونة וכי לאור היקף חומר החקירה, נדרשת ארוכה נוספת לשם מסירת הודעות ידוע, ערכית שימושים והגשת כתבי אישום. עוד צוין כי בעניין חלק מן החשודים נשלחו מכתב ידוע וצפויים שימושים.

לאחר שהורתתי על קיום דיון בעניינים של משיבים 1-4, אישרתי את הסכמת המבקרת ומשיבים 1, 3 ו- 4 בדבר הארצת תוקף נוספת. במקביל, פנה המפרק בבקשתה לפטרו מן הדיון. בקשה זו נסמכתה על הוודעתו לפיה ביום 2.1.18 דחה בית המשפט של פירוק את בקשת משיב 1 לעיכוב ביצוע ההחלטה מיום 18.10.17, המורה לו למסור למפרק את שלשת הרכבים. לשיטת המפרק, בכך באה סוגיות הרכבים לסיומה ומתייתר הצורך לדון בבקשת המבקרת שבפני, להארצת תוקף החזקת הרכבים. משיב 1 וה.mvpker גם יחד, התנגדו לבקשת זו. שניהם הביאו בתגובהיהם כי ביגוד לטענת

המפרק, כב' השופט מלמד הורה בהחלטתו الأخيرة על הארכת תוקף החזקת התפוסים, אגב דחית בקשה המבקשת למיושם. נטען כי התביעות המפרק לדין חיונית. לאחר האמור הורתי על התביעות המפרק לדין.

בדין שנערך בפניי ביום 10.1.18, הגישה המבקשת חומר חסוי- הדו"חות במ/1 ו- במ/2. כמו כן הפניה לדו"ח אמ/1 מיום 5.7.17 עליו נסמרק כב' השופט מלמד בהחלטתו הקודמת והגישה טבלה המפרטת את כל התפוסים בפרשא- במ/3. בהמשך, לאור טיעוני המפרק, הגישה תגובת המבקשת בהליך הפירוק בבית המשפט המשוחז' וכן חוות דעת היחידה לחילוט עלייה נסマー כב' השופט מלמד- במ/4 ו- במ/5, בהתאם. המבקשת עתרה לקבלת הבקשה, בציינה בין היתר כי הארכה המבקשת אמורה להיות الأخيرة שתתבקש, לאור התקדמות המשמעותית בחקירה מאז ניתנה ההחלטה הקודמת.

ב"כ המפרק, מנגד, טענה כי בהחלטה הקודמת, אשר ניתנה כאמור ע"י כב' השופט מלמד, הוצאו הרכבים מסת הנכסים המיועדים לחילוט עתידי, הפניה בעניין זה לסע' 43 להחלטה והוסיפה כי לא היה כל טעם בהביעותה לדין. בין היתר נטען כי המדינה וויתרה על זכותה לטעון לענין הרכבים. ב"כ המפרק שטחה את השתלשות האירועים בבית המשפט לפירוק והפניה בין היתר להחלטת כב' השופט ל Yoshi-Uvodi מיום 18.10.17 המורה על העברת הרכבים לידי המפרק, לאור קביעה כב' השופט מלמד "לפייה אין לחلط את הרכבים" (משב/1). עוד נטען נגד התנהלותו של משב 1, כמו גם כי נוצרה בין ולבן המבקשת סימביוזה הבאה בגדר אבסורד. ב"כ המפרק הוסיף וציינה כי מדי יום יורד ערכם של הרכבים.

בתגובה לטיעונים אלה צינה המבקשת, בין היתר, כי פנתה לבית המשפט של פירוק (במ/4) והבהירה כי החלטה מיום 18.10.17 ניתנה על יסוד מצג עובדתי שגוי, בהינתן כי כב' השופט מלמד לא הוציא את הרכבים מסת הנכסים המיועדת לחילוט. המבקשת הדגישה בפניהה הנ"ל כי החלטת כב' השופט מלמד אין ממשעה ביטול העיקולים הרשומים על הרכבים כי אם רק דחית בקשה המדינה לפעול למיושם, כמפורט לעיל. המבקשת צינה כי צוות התפיסה מושא תיק זה גוררים על צוות פירוק וכי המפרק אינו אלא "טוען לזכות". כוחה של כל החלטה שתינתן בהליך הפירוק, ע"י כל מותב ובכל ערכאה יהא יפה כל עוד אין הוא עומד בסתייה לצוות התפיסה מושא הליך זה. בהינתן האמור, מעשית לא יוכל המפרק למש את הרכבים שכן צוות העיקול עליהם בתוקף.

בתום הדיון הגישה ב"כ המפרק, בהסכמה, כתבי טענות והחלטה שניתנו ע"י בית המשפט של פירוק.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי בקשר רב את כלל טיעוני הצדדים ועינתי בכל החומר הגלי' והחסוי שהוצג לעוני, נחה דעתך כי דין הבקשה לתקוף.

כמפורט לעיל, קיים חשד סביר לביצוע עבירות ע"י המשיבה ושווי התפוסים נמור משמעותית מהיקף העבירות הנטען. איש לא חלק על קביעותיו אלה של כב' השופט מלמד, מושא ההחלטה הקודמת ואין לי אלא להצטרכו אליה בעונוה, לאחר עוני בריאות.

שוכנעתי כי החקירה אכן מציה בשורת האחרונה וכי מוצדק להמשיך ולהחזיק בתפוזים, בהינתן כלל הנתונים הנזכרים לעניין. באשר כאמור לעיל, לעניין יתרת הזכות בחשבו ולענין מימוש המחאות, לא מצאתי הצדקה לסתות מקביעות כב' השופט מלמד. ממילא אף לא נשמע כל טעם מפי ב"כ המפרק מדו"ע יש לעשות כן.

הוא הדיון באשר לרכיבים התפוזים. בסוגיה זו אני מוצא לדחות את טיעוני המפרק, ואלה טעמי.

דיון בבקשת לחילוט פלילי ולתפיסה במסגרתו, יתקיים לעולם בפני בית המשפט בפניו מתבקשים סудים אלה. הערכהה ה"פלילית" היא הערכהה המוסמכת היחידה לדון בעונות "טעון לזכות". מטרות הליכי החילוט הפלילי שונות ממטרות היליכי חדלות הפירעון (לא ארחיב באשר למושכלות ראשונים בדייני החילוט הפלילי. העקרונות בוטאו פעמים רבות בפסקה- ראו למשל בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטובן, מיום 31.10.17- סע' 33 ואילך).

החריגים לסמכות החילוט נקבעו בחוק, המורה על שני מסלולים בהם מוסマー בית המשפט למנוע חילוט, לטובת "טעון לזכות ברכוש". המסלול הראשון מבוסס על סעיף 36(ג)(א) לפקודת הסמים - הוא המסלול הקנייני והמסלול השני מבוסס על הוראת סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, המKENNA לבית המשפט שיקול לפעול כן, בהתקיים "נסיבות מיוחדות מיוחדדים". על הטוען לזכות להציג על זכות קניינית או מעין-קניינית בנכסים. לחלוון, עליו להיות נושא אובליגטוריו שהוא בעל "זכות מוכרעת" ביחס למסת הנכסים הכללית של הנידון, וזאת בשונה מאדם שלא הוכח נשיתו או שמעלה טענות בעלמא (ראו ע"א 8487/09 ניצני נ' מדינת ישראל, מיום 27.10.13 וכן ע"א 8679/06 חייז' ואח' נ' מדינת ישראל ואח', מיום 30.12.08. פסקה לא מועטה קיימת גם בעניינים של בני זוג כתוענים לזכות- ראו החלטתי בה"ת 56224-08-17 מדינת ישראל נ' מדינה, מיום 24.11.17 והאסמכתאות שם).

בעניין **ニיצני** הנ"ל, דין בית המשפט העליון בעניינו של מושיע בהליך פלילי שהוא גם פושט-רجل ובעילה האם נכסיו חולטו לטובת המדינה או יועברו למנהל המיחיד. כב' הנשיא (לשעבר) גרוןיס ציון, בין היתר, כי העברת כספי החילוט דרך קופת פשיטת الرجل אינה בהכרח רצiosa, שכן אחת ממטרות החילוט היא שלילה של כספים אשר מAMILIA אינם של הנאשם-החבר, שכן הושגו בעבירה. העברת הכספיים דרך קופת פשיטת الرجل יוצרת מצג לפיו מדובר בנכסים הנאשם-החבר, בעוד אין הדבר כך. מצג שכזה עלול להחליש את מעמדו של הליך החילוט (שם, סע' 28).

בנסיבות כאמור עלול להיווצר מסלול אזרחי עוקף להליך הפלילי, שטיבו הבהירhet נכסים ע"י חשודים לטובת תשולם חובותיהם. משכך, ברירת המחדל היא כי רק בהתקיים חריגים, יוצאו תפוזים ממסת הנכסים המיעדים לחילוט, לטובת טוען לזכות.

בעניינו, המפרק בא בגדיר "טעון לזכות". בניגוד לנטען על ידו, ההחלטה כב' השופט מלמד לא "הוציאה" את הרכיבים ממסת הנכסים התפוזים. היפכו של דבר הוא הנכון. ההחלטה הקודמת קובעת מפורשות כי מוארך תוקף החזקת התפוזים כולם, לרבות הרכיבים. בהתאם, גם לא הוסרו צווי העיקול הקיימים. ההחלטה, בחלוקתה, דחתה כאמור את בקשה המדינה למשם.

בין מפרקה של המשיבה, כתוען לזכות, לבן משיב 1, קיימת מחלוקת אשר בית משפט של פירוק קבע בה את שקבע, אלא שאין בהחלטתו אלה, תהינה כאלה או אחרת, כדי לאין את החלטות הערכאה ה"פלילית"- קרי, החלטות שניתנו וניתנות בהליך דין, בדבר הארכת תוקף התפוסים. כך למשל, ככל שתוותר בעינה קביעת כב' בית המשפט המחויז לפיה על משיב 1 להעביר את הרכבים לידי המפרק, יפה כוחה של אותה קביעעה, בכפוף לקיומו של צו התפיסה שתוקפו מואר בזה וכל עוד הוא חל.

על אף שהקשתי לא אחת בעת הדיון על ב"כ המפרק בנסיבות זו, לא שמעתי כל טיעון שיש בו כדי לסתור את מסקנותי זו, הנובעת מהוראות הדין והפסיקה. לא נשמע כל טיעון מפני המפרק, מדוע בא הגדר החרגים להלכת "ニצני" דלעיל, אם בכלל. טיעונו היה, כאמור, כי כב' השופט מלמד הסיר את צו התפיסה- בעוד לא כך הדבר. אין דבר בסע' 43 לאותה החלטה, אליו הפנה המפרק, כדי לסתור פשוטו של מקרה.

בהינתן האמור, לא מצאתי פגם בעמדת המבקשה לעניין הרכבים, כפי ביקורתו של המפרק. ככל שנפלו פגמים בהתנהלות המבקשה- ואני קבע כי אלה- אפשר ומצאו הם את ביטויים בכך שהתגבשה מציאות בה משיב 1 זוכה, שמא נאמר ولو במידת מה- מן ההפקר, בכך שהחזיק עת ארוכה ברכבים, בתנאים חריגים לפחות, שאינם כוללים כל הפקדה. זאת ציינתי לעלה מן הנדרש.

לאור כל האמור- בבקשת המבקשה מתתקבלת. תוקף החזקת התפוסים כולם מואר ב- 180 ימים.

כל החומר שהוגש לעוני ע"י המבקשה יושב אליה באמצעות צוות לשכתו.

ניתנה היום, כ"ז בטבת תשע"ח, 14 ינואר 2018, בהעדך
הצדדים.